

La Tramuntâna e l Sû

□

Un dì la Tramuntâna e l Sû ratelâven in tra de lûr, perchê vönna la disêva de vess püsê fòrta del âlter. Un bëll mumênt an visst a pasà un viagiadûr, ch'el vegnêva inâns tütt fâ sü ind un tabàrr. Alûra i dü s'in miss d'acòrd ch'el saria stâ püsê fòrt quëll ch'el füss stâ bûn de fagg tirà via el tabàrr.

La Tramuntâna l'à tacâ a bufà fòrt, ma püsê che la bufâva, püsê ch'el viagiadûr el se strengêva ind el tabàrr, tant l ẽ vêra che el pòer Vênt l à duvú desmëtt de bufà. Alûra el Sû l ẽ andâ sü in cêl e dòpu un pû el viagiadûr, ch'el gh'avêva câld, el s'ẽ tirâ via el tabàrr. Inscì la Tramuntâna l'à duvú dì che el Sû l ẽra püsê fòrt de lê.

T'ẽ piású la sturiëlla? Te vóret sentilla ancamö?

Nota 1 - il milanese ha un sistema di lunghezze vocaliche e consonantiche (ormai non del tutto stabile, come si vede nel caso di *tabàrr*) che trascriviamo qui secondo il nostro sistema ma, poiché il milanese ha una grafia tradizionale ancora largamente usata da chi lo parla e lo scrive, diamo pure, qui di seguito, la versione in tale grafia, come tradotta da P.□Cociancich, nipote del parlante:

La Tramontana e 'l Sô

On dì, la Tramontana e 'l Sô ratellaven in tra de lor, perchê voeuna la diseva de vess pussee fòrta de l'alter. On bell moment, hann vist a passà on viaggiador, ch'el vegneva inanz tutt faa sü in d'on tabarr. Allora i duu s'hinn miss d'accòrd ch'el saria staa pussee fòrt quëll ch'el fuss staa bon de fàggh tirà via el tabarr.

La Tramontana l'ha taccaa a boffà fòrt: ma pussee che la boffava, pussee ch'el viaggiador el se strengêva in del tabarr; tant l'è vera che 'l pòver vent l'ha dovuu desmett de boffà. Allora el Sô l'è andaa su in ciel: e dòpo on poo el viaggiador, ch'el gh'aveva cald, el s'è tiraa via el tabarr. Inscì la Tramontana l'ha dovuu dì ch'el Sô

l'era pussee fòrt de lee.

T'è piasuu la storiella? Te voeuret sentilla ancamò?